

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2017. június 28. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A testi sértés bűntette miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Budapest Környéki Törvényszék** 2016. augusztus 24. napján kihirdetett **24.B.49/2016/18.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A vádlott bűncselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 164. § (1) bekezdés, **(3) bekezdés,** (8) bekezdés **1.** fordulat.

A vádlott **legkorábban** az első fokú ítéletben meghatározottak szerint bocsátható feltételes szabadságra.

A Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Hivatal bűnjelkezelője által Bny.I.104/2016/9. tétel alatti 1 darab fekete nyelű kés lefoglalását megszünteti és azt [1. sz. tanú neve] ([helység neve, utca neve házszám] alatti lakos) részére kiadni rendeli.

Megállapítja, hogy [2. sz. tanú neve] [helység neve, utca neve, házszám]., míg [3. sz. tanú neve] [helység neve, utca neve, házszám] szám alatti lakos.

Mellőzi a vádlott fogvatartása helyének megjelölését.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott által 2016. augusztus 25. napjától 2017. június 28. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztésbe.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 5.000,- (ötezer) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság vádlott neve bűnösségét a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés

I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetében állapította meg. Ezért 4 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetést börtön fokozatban rendelte végrehajtani. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, azt állapította meg, hogy a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.B.VIII.21.579/2013/7. számú ítéletével kiszabott 1 év, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 11.B.84/2014/16. számú ítéletével kiszabott 2 év börtönbüntetés végrehajtását. Rendelkezett a Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bny.I.104/2016/1-8. és 10-12. tételszám alatt nyilvántartott bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az első fokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be:

- az ügyész a vádlott terhére hosszabb tartamú, a büntetési tételkeret középértékét jelentősen meghaladó börtönbüntetés és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabása,
- a vádlott és védő egyezően a kiszabott büntetés enyhítése végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.586/2016/4. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett fellebbezést fenntartotta, egyúttal indítványozta a büntetés kiszabási körülmények helyesbítését. Bejelentette, hogy a fellebbezési nyilvános ülésen nem vesz részt.

A vádlott írásban indokolt fellebbezésében fenntartotta a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését, másodlagosan az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezési nyilvános ülésen a védő a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen feltárt büntetés kiszabási körülményeket nem kellő súllyal értékelte, ezért a kiszabott büntetés túl súlyos. Hivatkozott a vádlott őszinte megbánására, arra, hogy mindent megtett az eredmény elhárítása érdekében, a bűncselekményt menthető felindulásból követte el. Az elsőfokú bíróság nem vette enyhítő körülményként figyelembe, hogy a testi sértés okozására a vádlottnak az eshetőleges szándéka terjedt ki, valamint az elkövetés óta eltelt csaknem két éves időmúlást, ami nem a vádlottnak felróható okból következett be.

A fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott is fenntartotta az enyhítésre irányuló fellebbezését azzal, hogy másodlagosan az első fokú ítélet helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a bűncselekmény elkövetését megbánta, a sértettől elnézést kért és fogvatartása alatt is mindent megtesz annak érdekében, hogy magatartásával kapcsolatosan ne merüljön fel probléma, és ezért már több dicséretben is részesült.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket alaptalannak ítélte.

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva a fellebbezéssel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. A tényállás teljes körű felderítéséhez szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte, azokat egyenként és összességükben is körültekintően megvizsgálta. A vádlott a bűncselekmény elkövetését mindvégig beismerte, vallomása összhangban állt az eljárás során beszerzett egyéb bizonyítékokkal.

Az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást vett fel a vádlott cselekvőségét kiváltó okokra is. E körben bizonyítékként értékelte a sértett, [tanú neve 3], valamint [tanú neve 2] és [tanú neve 1] tanúvallomását, továbbá az igazságügyi orvos-, elmeorvos- és pszichológus szakértői vélemény

megállapításait.

Az elsőfokú bíróság iratszerűen hivatkozott a sértett sérüléséről készített igazságügyi orvosszakértői véleményre, amit a vádlott sem vitatott.

Az első fokú ítéletben részletesen felsorolt bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság túlnyomórészt magalapozott tényállást állapított meg, amit a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva kizárólag a próbaidők lejáratainak napjával egészített ki:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.B.VIII.21.579/2013/7. számú ítéletével kiszabott, de végrehajtásában felfüggesztett 1 év börtönbüntetés próbaideje 2015. november 20. napján, a Budapest Környéki Törvényszék 11.B.84/2014/16. számú ítéletével kiszabott, de végrehajtásában felfüggesztett 2 év börtönbüntetés próbaideje 2017. február 9. napján járt volna le.

Ez az ítélet 2015. február 10. napján emelkedett jogerőre (a vádlott priuszában 2015. február 12. napja szerepel a jogerő napjaként, de a rendelkezésre álló előéleti iratok szerint a Budapest Környéki Törvényszék az ítéletet 2015. február 10. napján hirdette ki, és az ugyanezen napon jogerőre emelkedett).

A Váci Járásbíróság 6.B.555/2013/7. számú ítéletével kiszabott, de végrehajtásában felfüggesztett 4 hónap fogházbüntetés próbaideje 2015. június 10. napján eredményesen letelt.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, az az előbb írt kiegészítésekkel, illetve helyesbítéssel irányadó volt a másodfokú felülbírálat során.

Az ellenérdekű fellebbezések az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, a bűnösséget, és a cselekmény minősítését nem támadták, azok kizárólag a kiszabott büntetés megváltoztatására irányultak, illetve a vádlott vagylagosan az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és a bűncselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette, jogszabályi hivatkozása azonban helyesbítésre szorult.

A Btk. 164. § (1) bekezdése szerinti testi sértésnek két alapesete van. A Btk. 164. § (2) bekezdése szerinti könnyű testi sértés vétsége, és ugyanezen szakasz (3) bekezdése szerinti súlyos testi sértés büntette. A 61. BK vélemény 3. pontja szerint a bűncselekmény megnevezése után, zárójelben, fel kell tüntetni a bűncselekmény alapesetének - s ha megvalósult, minősített esetének - törvényi tényállását és büntetési tételét meghatározó törvényi rendelkezéseket.

Az irányadó tényállás szerint a sértett szúrt sérülésének büntetőjogi gyógytartama 8 napon túli, a tényleges gyógytartama kb. 2-3 hét volt. Ez a sérülés önmagában súlyos testi sértés büntettének minősülne, de mert ezzel okozati összefüggésben a sértettnél közvetlen életveszélyes állapot, mint eredmény is kialakult, a bűncselekmény jogszabályi alapja helyesen a Btk. 164. § (1) bekezdés, **(3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat.**

A már hivatkozott 61. BK vélemény 3.a) pontja alapján a fordulatot arab számmal kell megjelölni.

A bűncselekmény minősítésére vonatkozó jogi indokolást (első fokú ítélet 10. oldal 2-4. bekezdése) az alábbiak szerint helyesbítette a másodfokú bíróság:

A vádlott egyenes szándéka arra irányult, hogy a sértettnek testi sértést okozzon. Az általa használt eszközre, a kifejtett erőre, a célzott testtájakra figyelemmel tudata szükségképpen átfogta, hogy magatartása következtében a sértettnek akár életveszélyes sérülése is keletkezhet, de eziránt közömbös volt. Így az eredményre, mint a bűncselekmény minősítő körülményére az eshetőleges szándéka terjedt ki.

A bűnösségi körülményeket vizsgálva az ítélőtábla mellőzte annak enyhítő körülménykénti értékelését, hogy a sértettnél maradandó károsodás nem lépett fel. Amennyiben a vádlotti magatartás folytán a sértettnél maradandó fogyatékoság alakult volna ki, úgy azt súlyosító körülményként kellett volna figyelembe venni, ennek elmaradása azonban nem minősül enyhítő körülménynek.

A jogi indokolás helyesbítése folytán az ítélőtábla azt tekintette enyhítő körülménynek, hogy az eredményre, azaz az életveszélyes sérülés bekövetkeztére a vádlott eshetőleges szándéka terjedt ki.

További enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetése után még aznap önként feladta magát a rendőrségen.

A védő által hivatkozott időmúlás és menthető felindulás nem vehető enyhítő körülményként figyelembe. A bírói gyakorlat a két évet elérő, illetve azt meghaladó időmúlást tekinti enyhítő körülménynek. A jelen ügyben azonban a bűncselekmény elkövetésétől annak elbírálásáig ez az idő nem telt el. Az 56. BK vélemény III/10. pontja szerint minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, ami enyhítő körülményként értékelhető. A két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető bűncselekmény esetén a két évet el nem érő időmúlás ezért a büntetés kiszabásánál súlytalan.

Az elsőfokú bíróság arra is helyesen mutatott rá, hogy a vádlott javára nem állapítható meg olyan méltányolható ok, ami enyhítő körülményként javára lenne értékelhető.

Nem osztotta a másodfokú bíróság az ügyészi indítvány azon részét, amelyik azt indítványozta, hogy az enyhítő körülmények közül mellőzze a másodfokú bíróság a kétszeres értékelés tilalmára figyelemmel azt, hogy a vádlott „a cselekményt követően a mentő kihívásával az eredmény bekövetkezését önként elhárította”.

Az elsőfokú bíróság enyhítő körülményként azt értékelte, „hogy a vádlott az általa elkövetett bűncselekményt követően megtett mindent annak érdekében, hogy azok káros körülményeit elhárítsa.” A jelen ügyben a vád életveszélyt okozó testi sértés büntette volt. Az eljárás során nem merült fel az emberölés büntettének kísérlete, így az sem, hogy a vádlott a Btk. 10. § (4) bekezdés b) pontja szerinti önkéntes eredmény elhárítás folytán az úgynevezett maradék-bűncselekményért, azaz az életveszélyt okozó testi sértés büntettéért felel. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen tekintette enyhítő körülménynek azt, hogy a vádlott a szúrást követően mentőt és taxit hívott azért, hogy a sértett orvosi ellátásban részesüljön.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény esetén a középérték öt év szabadságvesztés. A számba vett enyhítő körülmények túlsúlyára és nyomatékára figyelemmel az elsőfokú bíróság indokoltan szabott ki ennél enyhébb szabadságvesztést, amelynek lényeges súlyosítását nem tartotta szükségesnek a másodfokú bíróság.

Nem hagyható azonban figyelmen kívül, hogy a vádlott az ítéletben elbíralt bűncselekményét két korábbi, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el. Ezek közül az egyik szintén életveszélyt okozó testi sértés büntetése volt, a zaklatás büntetést pedig akkori élettársa sérelmére követte el. Ezek a súlyosító körülmények nem indokolják a kiszabott büntetés enyhítését.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezés nem mindenben felelt meg a Btk. 38. § (2) bekezdése szerinti törvényi szövegezésnek, ezért azt a rendelkező részben írtak szerint pontosította.

Az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni a Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Hivatal bűnjelkezelője által Bny.I.104/2016/9. tételszám alatt nyilvántartott egy darab fekete nyelű késről. Az iratok szerint ezt a vádlott testvérének otthonában foglalta le a nyomozó hatóság, ezért annak lefoglalását a másodfokú bíróság a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette, és a (2) bekezdése alapján a tulajdonosnak, [tanú neve 1] rendelte kiadni.

A kiadni rendelt bűnjelkek esetében az elsőfokú bíróság nem tüntette fel a bűnjeltárgyak tulajdonosainak lakcímét, ezért azt a másodfokú bíróság megállapította.

Az ítélet tábla mellőzte a vádlott fogvatartása helyének megjelölését. A Be. 117. § (1) bekezdése ezt nem sorolja fel a vádlott személyi adatai között. A megjelölés a másodfokú ítélet meghozatalakor már egyébként is pontatlan volt, mert a vádlottat időközben a Váci Fegyház és Börtönbe szállították. Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy a vádlott személyi körülményeit illetően azt is szükségtelenül tartalmazta az első fokú ítélet tényállása (3. oldal második bekezdés), hogy a vádlott magyar anyanyelvű, más nyelven nem beszél.

A kifejtettek alapján az ítélet tábla a büntetés megváltoztatására irányuló fellebbezéseket alaptalanoknak találta, de az első fokú ítéletet hivatalból felülbírálvá, azt a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által 2016. augusztus 25. napjától a másodfokú ítélet meghozataláig, azaz 2017. június 28. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdésére is - kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2017. június 28.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.. Cserhádi Ágota sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Sefta Márta dr. sk.
bíró

A Fővárosi Ítélet tábla 10.Bf.342/2016/14. számú ítélete és a Budapest Környéki Törvényszék 24.B.49/2016/18. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2017. június 28.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke